

[Finansministeren.]

skat på 1701 kr.; for 1949-50 skal de samme brugsforeninger betale 9 847 kr. Det betyder, at brugsforeningernes statsskat i denne skattekreds fra at være 0,03 pct. af omsætningen er vokset til 0,17 pct. heraf, eller sagt på anden måde: brugsforeningernes statsskat er næsten 6-doblet.

Uddelerne i denne skattekreds har i kraft af skattelempelserne en nedgang i deres statsskat fra 19 900 kr. til 16 500 kr. Men det faktiske er altså, at der er sket en særdeles væsentlig forøgelse af brugsforenings-skatten.

Lad mig til slut vende tilbage til det af det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard fremsatte forslag om at anvende midler fra den genopbygningsfond, ministeriet foreslår oprettet, til støtte for forbedring af staldhygiejnen samt til oprettelse af ensileringsanlæg i landbruget. Jeg synes, det er gode forslag, og ministeriet vil tage dem op til nærmere undersøgelse med henblik på at fremsætte lovforslag derom.

Ministeren for handel, industri og søfart (Krag): Da jeg den 6. oktober fremsatte forslag til vareforsyningslov her i tinget, fandt jeg anledning til at pege på hele den uro og usikkerhed, der præger det økonomiske verdensbillede i øjeblikket. Faren for en økonomisk krise med udspring fra USA er drevet over denne gang — men den kan komme igen. Marshallhjælpen medvirker til at dække Europas behov for uundværlige oversøiske råvarer — men den hjælp varer vel ikke evigt. I Østeuropa foregår i øjeblikket økonomiske omvæltninger af historisk format, og fra det fjerne Østen vil man efter overståede krige og revolutioner igen melde sig på verdensmarkedet.

Ingen kan i dag fortælle os, hvorledes den endelige virkning af alle disse begivenheder til syvende og sidst vil blive for det omtumlede Europa eller for det lille Danmark. Derimod kan det siges med sikkerhed, at skal Danmark klare sig frelst igennem — skal Danmark midt i disse kæder af begivenheder formå at holde sin stilling som et af Europas førende lande med hensyn til fremgang i produktionen, sundhed i pengevæsenet, høj beskæftigelse og social tryghed —, da kræves der en målbevidst økonomisk politik. Den regering, der skal lede Danmark i disse år, må ikke være udgået af en splittet og indbyrdes uenig flok, men må have en fast og sikker linie, der kan føre os frem til de mål, vi har sat os.

Det forekommer mig, at de udtalelser, der hidtil er faldet i denne debat, viser, at

regeringen har en sådan linie, at de praktiske resultater med hensyn til produktionens vækst, forsyningsituationens forbedring og restriktionernes gradvise afvikling har bevist, at denne linie er rigtig — samt at ingen af oppositionens ærede ordførere havde en anden politik at sætte i stedet for regeringens.

Investeringer og opsparing er vokset, produktionsapparatet forbedret, importpolitikken tilrettelagt således, at der er importmuligheder for de maskiner og råvarer, vi behøver mest, og pengepolitikken er lagt således an, at produktionsforøgelsen og investeringerne kan finansieres. Dette giver i sig selv en god beskæftigelse og fremover mulighed for højere levestandard.

Denne linie i regeringens økonomiske politik er selve genopbygningstanken omsat til praktisk dansk politik.

I takt med denne genopbygning er — som vi har lovet det — forsyningsituationen blevet forbedret, rationeringer og andre restriktioner blevet ophævet. Det økonomiske livs normalisering er skredet hastigt frem.

I denne forbindelse var det interessant at høre det ærede medlem hr. Erik Eriksen i sin tale fremhæve, at det i denne situation, hvor det gælder om at hæve rationeringen og restriktionerne, er beklageligt, at vi har en socialdemokratisk regering i stedet for en liberal, der måtte være langt bedre egnet hertil.

Det er synd for det ærede medlem, at alle kendsgerninger peger på det stik modsatte.

Under valgkampen i 1945 lovede venstre, som det vil erindres, vidtgående restriktionsophævelser. Og hvad gjorde venstre, da det faktisk fik regeringsmagten? Venstre ophævede ikke restriktionerne. Tværtimod. Gennem sin fastholdelse af en ukontrolleret Englandsimport længe efter, at forudsætningerne for denne var bristet, pådrog den Danmark en kæmpe-handelsgæld til England, den såkaldte valutapukkel, der siden har hvilet som en tung byrde over hele vor handelspolitik, mindsket vor dispositionsfrihed og stærkt forsinket restriktionernes ophævelse.

Det ærede medlem hr. Erik Eriksen taler, som om det udelukkende er rationeringerne, vi i så høj grad har fået bugt med, og ikke de rent erhvervsmæssige restriktioner. Heri har den ærede ordfører for venstre aldeles uret. Lad mig nævne i flæng: bortfaldet af produktionsreguleringerne for tekstil, den væsentligste del af ordningerne for papir, for gummi, for så forskellige varer som bly